

מתנחל הרג פלסטיני במטע זיתים

כוחות הביטחון גילו אוזלת יד בטיפול במתנחלים שפגעו בפלסטינים עם פתיחת עונת המסיק

מטע זיתים פלסטיני על רקע ההתנחלות אלפי מנשה (צילום: בצלם)

עונת מסיק הזיתים נפתחה עם ארועים אלימים שיזמו קבוצות המושות של מתנחלים, במטרה למנוע את מהלכו התקין של המסיק. בשיאם של הארועים, ירה ביום א' אחד המתנחלים למוות בהאני בני מניה, 24, תושב עקרא, בסמוך לכפרו. פלסטינים נוספים נפצעו מירי וממכות.

זו אינה השנה הראשונה בה מתרחשים ארועים כאלה. אולם, צה"ל, במקום להערך בהתאם ולאפשר לפלסטינים לעבד את אדמותיהם, הכריז על מטעי זיתים השייכים לפלסטינים וסמוכים להתנחלויות כ"שטח צבאי סגור" ומנע מבעלי האדמות לבצע את המסיק. בה בעת לא מנע צה"ל מקבוצות המתנחלים החמושות להיכנס לשטח הסגור, למסוק עצי זית השייכים לפלסטינים ולגנוב את היבול.

בצלם פנה ביום א' במכתב דחוף לאלוף פיקוד המרכז, משה קפלינסקי ולמפקד משטרת ש"י, ניצב שחר איילון, בדרישה לאכוף את החוק על מתנחלים אלימים ולאפשר את קיום מסיק הזיתים.

אלימות מתנחלים

גם בשנים קודמות היו גילויי אלימות של מתנחלים כלפי חקלאים פלסטינים. לפחות אחד מהמקרים הסתיים בהריגתו של תושב הכפר בית פוריק בידי מתנחל.

משטרת ישראל וצה"ל מגלים אוזלת יד שבה לידי ביטוי הן בהיערכות מראש במקומות המועדים לפרוענות, הן בהתערבות בזמן אמת והן בחקירת המקרים. גישה זו יוצרת אווירה של הפקרות כלפי חייהם ורכושם של פלסטינים, גם המעודדת את המשך התופעה.

הגבלות תנועה

בצלם התריע במכתב מפני פגיעה במסיק כתוצאה מההגבלות על התנועה

שצה"ל מטיל על הפלסטינים. ריבוי החסימות הפיסיות מסביב ליישובים מאלץ את התושבים לנסוע אל מטעי הזיתים בדרכים חלופיות, ארוכות בהרבה, שלעיתים אינן מתאימות לנסיעה. גם במקומות בהם ניתן לדלג על החסימות עלול חוסר היכולת להגיע למטעים בכלי רכב לשבץ את הובלת הזיתים לבתים ולבתי הבד. העוצר הממושך עלול לפגוע לא רק ביכולתם של תושבי היישובים הנתונים בעוצר להגיע למסיק הזיתים, אלא גם ביכולתם של רבים אחרים לשווק את שמן הזית.

תלות כלכלית

ענף הזיתים הוא אחד העיקריים בחקלאות הפלסטינית, ומועסקים בו בעונת המסיק רבות בני אדם. פרנסתם של מאות אלפים תלויה בו או מושפעת ממנו.

חשיבותו של הענף עלתה מאז תחילת האינתיפאדה הן בשל הסגר שמונע מפועלים פלסטינים לעבוד בתחומי ישראל והן בשל צמצום במקומות התעסוקה בתוך הגדה המערבית, בשל ההגבלות על התנועה שמיישמת ישראל והירידה הכללית בצריכה.

עבור אלפי משפחות תהיה ההכנסה ממכירת שמן הזית ההכנסה היחידה בשנה זו.

מתנחלים פלשו לבית חברון

צה"ל מונע מבעל הבית הפלסטיני להיכנס אליו אך מאפשר למתנחלים לבצע בו שיפוצים

ביום ב' שעבר פלשה קבוצה של מתנחלים לבית פלסטיני בשוק של חברון. בעל הבית, עזמי דנדיס, 60, סיפר לבצלם שלפני כעשר שנים הקימו חיילי צה"ל עמדה צבאית על גג ביתו ומאז, מנסים כוחות הביטחון למנוע ממנו להיכנס לבית. בלית ברירה מתגורר דנדיס עם בני משפחתו בבית אחר בעיר. דנדיס הגיע ביום הפלישה לבית בעת שהמתנחלים לא היו בו. הוא הבחין ברהיטים חדשים שהמתנחלים העבירו לבית, צינורות מים, אסלה וברזים. הבית נראה כאילו נעשות בו הכנות לשיפוצים. ביקורו זה של דנדיס בביתו

הסתיים כשחיילים הגיעו, החרימו את מפתחותיו וגירשו אותו. בשארית השבוע התקינו המתנחלים סורגים בחלונות הבית, צבעו אותו והחליפו את המנעולים.

בשבוע שעבר צוטטה אחת מראשי המתנחלים בחב-רון בעיתונות הישראלית באמרה כי בכוונתם להשתלט על בתים של פלסטינים שעזבו ולהתיישב בהם. צה"ל, לא רק שלא ביצע כל פעולה כדי למנוע את ההשתלטות, שמתחלי חברון לא הסתירו שכוונתם לבצע, אלא גם איפשרו לה להתבצע בזמן אמת. חוקר שטח של בצלם ראה ביום ה' חיילים שוהים במרפסת הבית ועל הגג, בעוד המתנחלים משפצים אותו ומכינים אותו למגורים. נכון לרגע כתיבת שורות אלה המתנחלים עדיין שוהים בביתו של דנדיס.

יומיים בעיירה דורא

כדורי "גומי", מכות וטירטורים

בבוקר יום ג', 24.9.02, הטילו כוחות צה"ל עוצר על העיירה דורא הסמוכה לחברון. חלק מתלמידי העיירה הספיקו כבר להגיע לבתי הספר ובאחד מהם התארגנה הפגנת מחאה נגד המצור שהוטל על המוקטעה ברמאללה. על פי עדותו של זיאד א-שריף, תלמיד כיתה י"א, יידו המפגינים אבנים לעבר החיילים, שהגיבו בירי אש חיה וכדורי "גומי". א-שריף עצמו נפצע מכדור "גומי", וכשאמבולנס ניסה להעבירו לבית החולים, החיילים לא התירו לו לעבור והורו לא-שריף לשוב הביתה. במהלך הבוקר נפצעו לפחות עשרה תלמידים מכדורי "גומי".

מאוחר יותר באותו יום, היכו חיילים ארבעה ילדים ששיחקו כדורגל בחצר בית בית ספר. אחד מהאר-

בעה, מוחמד דארוויש, 11, סיפר לבצלם: "גייפ צבאי הגיע למקום וארבעה חיילים ירדו. שניים מהם אחזו בי והתחילו להכות אותי על פני ועל גבי. אחד משני החיילים שעמדו ליד שער בית הספר נתן לי מכה אחת באלה על גבי והתחלתי לצעוק ולבכות". החיילים היכו גם את חבריו של דארוויש ועכבו את הארבעה במשך כארבע שעות. "שני חיילים שמרו עלינו וחקרו אותנו. הם שאלו על שמות הילדים שיידו אבנים ואיימו שיכו אותי אם לא אמסור להם את שמות הילדים שיידו אבנים".

יומיים לאחר התקריות האלה, קרוב לחצות, הכ-ריחו חיילי צה"ל קבוצה של כתשעה גברים, תושבי העיירה, לנקות במשך כשעתיים את הרחוב הראשי מאבנים וצמיגים שהובערו מוקדם יותר באותו יום.